

Aktuálne zmeny v právnej úprave Slovenskej informačnej služby

Anotácia: Autor v článku rozpracováva aktuálne zmeny súvisiace s činnosťou Slovenskej informačnej služby ako civilnej bezpečnostnej a spravodajskej služby Slovenskej republiky. Ťažiskom článku je analýza zmien súvisiacich s jej postavením, riadením, úlohami a oprávneniami.

Kľúčové slová: Slovenská informačná služba, spravodajská služba, kontrola spravodajskej služby, poslanecká interpelácia, dron, bezpilotné lietadlo (UAV), ochrana objektu, ochrana chránenej osoby.

Úvod

Národná rada Slovenskej republiky (ďalej len „NR SR“) v priebehu roku 2024 prijala viacero zákonov s významným dopadom najmä na postavenie, riadenie a činnosť Slovenskej informačnej služby (ďalej len „SIS“).

Na začiatku roka 2024 prijala novelu kompetenčného zákona,¹ ktorý definoval SIS ako ústredný orgán štátnej správy a v priebehu tohto roka ďalšími dvomi zákonmi tiež novelizovala priamo zákon o SIS.²

Cieľom príspevku je analyzovať zmeny zákonných úprav a ich dopad na činnosť civilnej bezpečnostnej a spravodajskej služby Slovenskej republiky (ďalej len „SR“). Analýza je zameraná na zmeny v oblasti postavenia, riadenia, úloh a oprávnení tejto civilnej bezpečnostnej a spravodajskej služby (ďalej len „civilná spravodajská služba“) vyplývajúce z týchto legislatívnych zmien.

Zmena právneho postavenia SIS

Základným zákonom ustanovujúcim postavenie, úlohy a oprávnenia SIS ako civilnej spravodajskej služby je zákon NR SR č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o SIS“). SIS je týmto zákonom definovaná ako všeobecná bezpečnostná a spravodajská služba SR, ktorá v právnom postavení štátneho orgánu plní úlohy vo veciach ochrany ústavného zriadenia, vnútorného poriadku, bezpečnosti štátu a ochrany zahraničnopolitických a hospodárskych záujmov štátu.

SIS bola odo dňa vyhlásenia zákona o SIS v Zbierke zákonov, t. j. 15. februára 1993, zriadená ako štátny orgán *sui generis*, ktorý nebol ani organizačnou súčasťou žiadneho ministerstva alebo iného ústredného orgánu štátnej správy, ani žiadnemu z nich vo vzťahu k plneniu úloh *in generalis* zodpovednostne nepodliehal.³ V kontexte právneho postavenia bol jedinou výnimkou zákon o ochrane utajovaných skutočností, ktorý výlučne na účely tohto zákona priznával SIS postavenie ústredného orgánu štátnej správy.⁴

Tento právny stav trval až do 1. februára 2024, kedy nadobudla účinnosť novela kompetenčného zákona. Táto priznala postavenie ústredného orgánu štátnej správy aj SIS. Na rozdiel od ministerstiev a iných ústredných orgánov štátnej správy však touto novelou kompetenčného zákona nedošlo zároveň k vymedzeniu rozsahu štátnej správy, ktorá by bola

¹ Zákon č. 7/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

² Zákon č. 161/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 143/1998Z. z. o civilnom leteckom (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

Zákon č. 166/2024 Z. z. o niektorých opatreniach na zlepšenie bezpečnostnej situácie v Slovenskej republike.

³ Bližšie pozri KULIK, J. 25 rokov Slovenskej informačnej služby v bezpečnostnom systéme Slovenskej republiky. In: *Aktuálne otázky aplikácie kriminálneho spravodajstva v kontexte nových trendov v Európskej únii*.

⁴ § 81 ods. 3 zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

SIS zverená. Spravodajská služba v postavení ústredného orgánu štátnej správy tak naďalej, napriek zmene jej právneho postavenia, ostáva bez priznania generálneho gestorstva v niektorej oblasti štátnej správy. Okrem služby nemá v kompetenčnom zákone vymedzenú oblasť štátnej správy už iba Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, a to napriek tomu, že rovnako ako v prípade SIS, aj tomuto úradu bolo predmetnou novelou kompetenčného zákona priznané postavenie ústredného orgánu štátnej správy. Na rozdiel od SIS je však rozsah pôsobnosti tohto úradu vymedzený v osobitnom zákone⁵ – oblasť regulácie sieťových odvetví, pričom pri výkone tejto štátnej správy má celoslovenskú pôsobnosť.

Dôvody, ktoré viedli predkladateľa návrhu zákona priznať SIS takéto postavenie, nie sú vysvetlené ani v dôvodovej správe k tomuto návrhu.

V dôvodovej správe nie je bližšie vysvetlené ani neuplatňovanie niektorých ustanovení kompetenčného zákona. *In concreto* ide o vylúčenie povinnosti SIS v oblasti legislatívy a dodržiavania zákonnosti,⁶ taktiež najmä riadenia, koordinácie a kontroly jej činnosti⁷ a určovania platových náležitostí riaditeľa SIS ako predsedu tohto ostatného ústredného orgánu štátnej správy.⁸

Negatívne vymedzenie záväzku služby dbať na náležitú právnu úpravu vecí patriacich do jej pôsobnosti a v tomto kontexte pripravovať návrhy zákonov je nelogické aj z dôvodu zastaranosti aktuálne platného zákona o SIS. Ten bol prijatý ešte v roku 1993. Zákonná úprava tak nezaväzuje spravodajskú službu pripraviť návrh nového zákona regulujúceho najmä postavenie, úlohy a kontrolu civilnej spravodajskej služby. Niet pochýb o tom, že v súčasnosti platný zákon o SIS vychádza zo spoločensko-politických a bezpečnostných pomerov, ktoré existovali v čase konštituovania SR ako samostatného štátu. Ide o už historicky prekonanú právnu úpravu, ktorá nevyhovuje praktickým a oprávneným požiadavkám spravodajskej služby na efektívne čelenie aktuálnym bezpečnostným hrozbám v neustále sa meniacom bezpečnostnom prostredí. Takisto môžeme konštatovať, že platná zákoná úprava nezodpovedá ani potrebám modernej právnej úpravy civilného spravodajstva.

Vzťahnutím všeobecnej povinnosti dbať na dodržiavanie zákonnosti vo svojej oblasti pôsobnosti aj na túto spravodajskú službu by došlo k zvýrazneniu imperatívu dodržiavať ústavnú zásadu legality vyjadrenú v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.

Vylúčenie pôsobnosti vlády SR na schvaľovanie štatútu SIS, limitu počtu zamestnancov či zahraničných služobných ciest riaditeľa služby nemá negatívne vplyvy na aplikačnú prax. Môžeme konštatovať, že práve naopak, má pozitívny vplyv. Negatívnym vymedzením tejto pôsobnosti vlády sa predišlo kolízii týchto ustanovení s ustanoveniami

⁵ Zákon č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov.

⁶ Ide o ust. § 37 kompetenčného zákona, podľa ktorého „Ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy sa starajú o náležitú právnu úpravu vecí patriacich do ich pôsobnosti. Pripravujú návrhy zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, zverejňujú ich a po prerokovaní v pripomienkovom konaní predkladajú vláde; dbajú aj o dodržiavanie zákonnosti v oblasti svojej pôsobnosti. Druhá veta sa vzťahuje primerane aj na predsedu vlády a podpredsedu vlády, ktorý neriadi ministerstvo.“

⁷ Ide o ust. § 39:

„(1) Činnosť ministerstiev prostredníctvom ministrov a činnosť ostatných ústredných orgánov štátnej správy prostredníctvom ich štatutárnych orgánov riadi, koordinuje a kontroluje vláda.

(2) Vláda schvaľuje

a) štatúty ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, ktoré podrobnejšie vymedzia ich úlohy a zásady ich činnosti,

b) limity počtov zamestnancov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy,

c) zahraničné cesty predsedu vlády, podpredsedov vlády a ministrov.

(3) Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky schvaľuje zahraničné cesty štátnych tajomníkov a predsedov a vedúcich ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

(4) Sídlo ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy je Bratislava; sídlom Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky je Banská Bystrica.“

⁸ Ide o ust. § 40 ods. 4, podľa ktorého „Platové náležitosti predsedov ostatných ústredných orgánov štátnej správy okrem riaditeľa Národného bezpečnostného úradu určuje vláda podľa osobitného predpisu.“

zákona o SIS a zákona o služobnom pomere.⁹ Oba tieto zákony už regulujú dotknuté spoločenské vzťahy.¹⁰ V súvislosti so schvaľovaním zahraničných služobných ciest možno doplniť, že touto kompetenciou disponuje prezident SR, ktorý koná a rozhoduje vo veciach služobného pomeru riaditeľa SIS a má postavenie jeho nadriadeného.

K opačnému záveru možno dospieť v kontexte vyňatia spravodajskej služby z riadiacej, koordinačnej a kontrolnej činnosti vlády. V platnosti tak ostal doterajší, ústavne nonkonformný koncept ukladania úloh riaditeľovi SIS pre civilnú spravodajskú službu Bezpečnostnou radou SR (ďalej len „BR SR“), ktorá v čase mieru plní úlohy poradného orgánu vlády. Vláda SR, ktorá má ako kolektívny orgán ústavnú kompetenciu rozhodovať v zbore o zásadných otázkach vnútornej a zahraničnej politiky, naďalej nie je oprávnená ukladať civilnej spravodajskej službe úlohy.¹⁰

Aktuálne z hľadiska aplikačnej praxe nie je problematické ani neaplikovanie ustanovenia o určovaní platových náležitostí riaditeľa SIS vládou. Keďže riaditeľ SIS je v služobnom pomere príslušníka spravodajskej služby podľa zákona o služobnom pomere, kompetenciu určovať platové náležitosti riaditeľa služby má prezident SR. Problém v praxi môže nastať v tom prípade, ak by riaditeľ SIS vykonával svoju funkciu v štátnozamestnaneckom pomere alebo v pracovnom pomere.¹¹

Zmena rozsahu externej parlamentnej kontroly SIS

Zmena právneho postavenia SIS zo štátneho orgánu *sui generis* na ústredný orgán štátnej správy má dopad aj na rozsah kontroly tejto spravodajskej služby a disponibilné kontrolné nástroje. *In concreto* na rozsah externej parlamentnej kontroly a nástroje, ktoré majú poslanci NR SR k dispozícii na účely výkonu kontroly civilnej spravodajskej služby. Uzákonením tejto služby ako ústredného orgánu štátnej správy má každý poslanec parlamentu možnosť uplatniť svoju ústavnú kompetenciu interpelovať riaditeľa SIS ako vedúceho ústredného orgánu štátnej správy.

Vychádzajúc z legálnej definície interpelácie v zákone o rokovacom poriadku parlamentu¹² je poslanec pri uplatňovaní tejto ústavnej kompetencie oprávnený položiť riaditeľovi SIS kvalifikovanú otázku, ktorá sa vzťahuje na uplatňovanie a vykonávanie zákonov, plnenie programového vyhlásenia vlády a uznesení parlamentu civilnou spravodajskou službou. Pri realizovaní svojej kompetencie sú poslanci ústavnoprávnou reguláciou limitovaní iba pôsobnosťou služby. Poslanec teda môže interpelovať riaditeľa SIS v celom rozsahu vecnej pôsobnosti spravodajskej služby a riaditeľovi zároveň vzniká *ex constitutione* povinnosť poskytnúť písomnú odpoveď do 30 dní. Vo výnimočných prípadoch môže byť táto lehota aj kratšia.¹³ Okrem poskytnutia odpovede v písomnej podobe môže riaditeľ SIS svoju odpoveď predniesť aj ústne v rámci bodu programu schôdze parlamentu určeného na interpelácie.¹⁴

Po doručení odpovede riaditeľa SIS na interpelácie poslancov sa na najbližšej schôdzi parlamentu musí konať rozprava, na ktorej musí byť riaditeľ SIS prítomný.¹⁵ *In generalis*

⁹ Zákon č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov.

¹⁰ Bližšie pozri KULIK, J. Exekutívna kontrola spravodajských služieb. In: *Policajná teória a prax*. 2022, č. 1.

¹¹ Zákon č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Zákonník práce.

¹² § 129 ods. 1 zákona NR SR č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky.

¹³ Ide o prípady, kedy NR SR vyhlási interpeláciu za naliehavú; v takom prípade určí na odpoveď lehotu, ktorá však nesmie byť kratšia ako 15 dní.

¹⁴ Čl. 80 ods. 1 Ústavy SR. § 129 ods. 2 a § 130 ods. 1 zákona NR SR č. 350/1996 Z. z.

¹⁵ Interpelácie sú pravidelnou súčasťou programu schôdze parlamentu s výnimkou mimoriadnej schôdze a schôdze, na ktorej sa rozhoduje o návrhu na vyslovenie dôvery vláde alebo jej členovi.

môže byť rozprava spojená aj s hlasovaním o dôvere.¹⁶ Na rozdiel od ministra obrany SR, v prípade ktorého môžu poslanci parlamentu nielen interpelovať ako člena vlády riadiaceho Ministerstva obrany SR – ústredného orgánu štátnej správy pre vojenské spravodajstvo, ale rozpravu o jeho odpovedi na interpeláciu môžu spojiť aj s hlasovaním o dôvere, v prípade riaditeľa SIS takúto kompetenciu nemajú. Túto kompetenciu je totiž nutné vykladať v súlade s ústavnou kompetenciou NR SR rokovať o dôvere vláde alebo jej členom. Táto ústavná kompetencia tak nezahŕňa vedúceho iného ústredného orgánu štátnej správy než ministra. Riaditeľ SIS však na rozdiel od ministra obrany SR nie je členom vlády a z tohto dôvodu je v jeho prípade vylúčená možnosť spojenia rozpravy o odpovedi na interpeláciu s vyslovením dôvery.¹⁷

Zmenou právneho postavenia SIS tak súčasne došlo k posilneniu jej externej parlamentnej kontroly.

Dualita právneho režimu riadenia SIS

Predmetná novela kompetenčného zákona takisto ustanovuje monokratické riadenie SIS založené na jej riaditeľovi. Právna norma obsahuje aj spôsob jeho vymenúvania a odvolávania, a to prezidentom SR na návrh vlády SR.¹⁸ Predkladateľ návrhu zákona v dôvodovej správe bez bližších podrobností uvádza len to, že sa „navrhuje výslovne uviesť spôsob, akým sa do funkcie ustanovuje“ riaditeľ SIS. V tejto súvislosti je však nutné zdôrazniť, že systém monokratického riadenia, ako aj spôsob, akým sa riaditeľ do funkcie vymenúva a z funkcie odvoláva, bol a stále je predmetom exaktnej právnej úpravy zákona o SIS.¹⁹

Podľa platného zákona o SIS má prezident SR kreačnú právomoc SIS spočívajúcu vo vymenúvaní a odvolávaní riaditeľa SIS, ktorý stojí na čele civilnej spravodajskej služby ako monokratický orgán. Z hľadiska *de lege lata* nie je výkon tejto kreačnej právomoci prezidenta SR viazaný na žiadne podmienky. Uvedená kreačná právomoc patrí do súboru exekutívnych právomocí hlavy štátu, o ktoré sa prezident SR delí s vládou SR. Zákonným vyjadrením tejto deľby je skutočnosť, že právna norma priznáva prezidentovi SR oprávnenie vymenovať riaditeľa SIS, pričom tak však nemôže urobiť z vlastného podnetu *ex offio*, ale len na základe nominačného rozhodnutia vlády SR. Rovnaký právny režim sa vzťahuje aj na odvolávanie riaditeľa SIS z funkcie. Potreba prijatia tejto duplicitnej právnej úpravy z tohto dôvodu nebola vynútená ani existenciou nejednoznačnosti ústavnej kompetencie prezidenta SR vymenúvať a odvolávať riaditeľa SIS, keďže toto oprávnenie mu vyplýva priamo z dikcie ust. čl. 102 ods. 1 písm. h) Ústavy SR, pričom nebolo žiadnych pochybností o jeho aplikácii voči riaditeľovi SIS ani v čase, kedy SIS mala právne postavenie „iba“ štátneho orgánu *sui generis*.¹⁰

V prípade kompetenčného zákona ide preto o duplicitnú právnu úpravu, ktorá je z hľadiska aplikačnej praxe úplne redundantná. Ak zákonodarca mal záujem zdôrazniť spôsob riadenia SIS a vymenúvania a odvolávania jej riaditeľa priamo v kompetenčnom zákone, mal tak urobiť vo forme odkazujúcej právnej normy.

Vo vzťahu k osobe riaditeľa SIS má zmena právneho postavenia tejto spravodajskej služby zo štátneho orgánu na ostatný ústredný orgán štátnej správy ešte ďalší efekt, ktorý *ex constitutione* súvisí s nezlučiteľnosťou funkcie verejného funkcionára s výkonom iných funkcií, zamestnaní alebo činností. Ak by bol za riaditeľa SIS vymenovaný prezidentom SR poslanec NR SR, jeho poslanecký mandát by z tohto dôvodu nezanikol, iba by sa počas

¹⁶ Čl. 80 ods. 2 Ústavy SR.

¹⁷ Čl. 86 písm. f) Ústavy SR.

¹⁸ Podľa ust. § 22 ods. 2 druhá veta „Na čele Slovenskej informačnej služby je riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva prezident Slovenskej republiky na návrh vlády.“

¹⁹ § 3 ods. 1 a 2 zákona NR SR č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe v znení neskorších predpisov.

výkonu funkcie riaditeľa SIS neuplatňoval.²⁰ V prípade jeho odvolania z funkcie riaditeľa SIS ešte počas prebiehajúceho volebného obdobia by sa takýto poslanec parlamentu mohol znovu ujať svojho poslaneckého mandátu.

Predmetnou novelizáciou kompetenčného zákona ostal nedotknutý aj zodpovednostný vzťah riaditeľa služby voči BR SR, ktorej zodpovedá za výkon svojej funkcie. Keďže, tak ako už bolo uvedené, riaditeľ SIS vykonáva svoju funkciu v služobnom pomere príslušníka spravodajskej služby podľa zákona o služobnom pomere, v spojitosti so zákonom o SIS riadenie, organizovanie, kontrolovanie a hodnotenie jeho výkonu štátnej služby²¹ patrí do pôsobnosti prezidenta SR. V právnom poriadku tak naďalej pretrváva kolízia zodpovednostných vzťahov riaditeľa SIS voči prezidentovi SR a Bezpečnostnej rade SR.¹⁰

Doplnenie všeobecného predmetu spravodajského záujmu

Zákonodarnou činnosťou parlamentu v priebehu roka 2024 došlo aj k rozšíreniu všeobecného objektu spravodajského záujmu. S účinnosťou od 15. júla 2024 môže byť spravodajská činnosť realizovaná formou získavania, sústreďovania a vyhodnocovania informácií zameraná aj na:

- činnosti smerujúce k ohrozeniu života alebo vážnemu ohrozeniu zdravia osôb, ktorým je zo zákona alebo na základe zákona zaisťovaná osobná bezpečnosť počas výkonu funkcie alebo po jej skončení, a
- inú závažnú trestnú činnosť namierenú proti týmto osobám.

Vzhľadom na použitie slovného spojenia „iná závažná trestná činnosť“ je zrejmé, že činnosti smerujúce k ohrozeniu života alebo vážneho ohrozenia zdravia musia byť subsumovateľné pod niektorú zo skutkových podstát trestného činu uvedených v Trestnom zákone, majú byť spôsobilé byť predmetom spravodajského záujmu. Do úvahy prichádzajú napríklad trestný čin úkladnej vraždy, trestný čin ublíženia na zdraví, trestný čin poškodenia zdravia, trestný čin ohrozovania pohlavnou chorobou a trestný čin šírenia toxikománie.²² Opomenúť nemožno ani iné trestné činy, ktoré môžu mať priamu súvislosť s ohrozením života alebo vážneho ohrozenia zdravia určenej osoby, napríklad trestný čin terorizmu či záškodníctva.²³

V tejto súvislosti je však nutné zdôrazniť, že zákon bližšie nedefinuje, čo sa rozumie pod pojmom závažná trestná činnosť. Časť odbornej verejnosti stotožňuje závažnosť trestného činu so závažnejším spôsobom konania definovaným v Trestnom zákone.²⁴ Iná časť odbornej verejnosti posudzuje závažnosť trestného činu z hľadiska spôsobeného škodlivého

²⁰ Čl. 5 ods. 8 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov.

²¹ Výkonom štátnej služby sa rozumie predovšetkým výkon oprávnení a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru, činnosť vykonávaná na rozkaz alebo na pokyn nadriadeného a činnosť, ktorá je predmetom služobnej cesty.

²² § 144, 155, 162 a 167 Trestného zákona.

²³ § 313 až 315 Trestného zákona.

²⁴ Závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu:

„a) so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157,

b) po dlhší čas,

c) surovým alebo trýznivým spôsobom,

d) násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy,

e) vlámaním,

f) lšťou,

g) využitím tiesne, neskúsenosti, odkázanosti alebo podriadenosti,

h) porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona,

i) organizovanou skupinou, alebo

j) na viacerých osobách.“

následku. Napriek nejednoznačnosti tohto pojmu možno konštatovať, že na účel dosiahnutia *ratio legis* je možné spravodajskú činnosť zamerať napríklad na trestný čin brania rukojemníka a trestný čin vydieračského únosu,²⁵ trestný čin lúpeže,²⁶ trestný čin vydierania,²⁷ trestný čin hrubého nátlaku,²⁸ trestný čin porušovania domovej slobody,²⁹ trestný čin podplácania³⁰ či trestný čin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou.³¹

Právna regulácia nešpecifikuje ani funkcie, ktoré majú osoby vykonávať na to, aby im bola zaistovaná osobná bezpečnosť. V dikcii právnej normy takisto absentuje identifikácia subjektu, ktorý má zaistiť osobnú bezpečnosť týchto osôb, ako aj zákony, ktoré upravujú túto ochranu alebo na základe ktorých dochádza k výkonu tejto ochrany. Dotknuté ustanovenie neobsahuje ani odkaz na iný predpis, o ktorý by sa dalo oprieť pri jeho interpretácii. Ani všeobecná časť³², ani osobitná časť³³ dôvodovej správy k zákonu neposkytuje usmernenie, ktoré by bolo možné využiť pri výklade tohto ustanovenia. Výkladom *ad absurdum* je možné dospieť k záveru, že za takúto osobu by bolo možné považovať kohokoľvek, kto vo verejnom alebo súkromnom sektore zastáva nejakú funkciu a je jej zaistovaná osobná bezpečnosť napríklad súkromnou bezpečnostnou službou. Takýto izolovaný výklad by bol nielen absurdný, ale aj v rozpore s vecnou pôsobnosťou civilnej spravodajskej služby.

Pri výklade je nutné vychádzať z *ratio legis*. Predmetná novelizácia zákona o SIS bola súčasťou tzv. lex atentát.³⁴ Ako vyplýva z dôvodovej správy, má ísť o určené osoby. Na účel vymedzenia tohto pojmu je preto nevyhnutné použiť analógiu *legis* a pri interpretácii tohto pojmu vychádzať z legálnej definície pojmu „určená osoba“ v zákone o Policajnom zbore (ďalej len „zákon o PZ“). Týmto pojmom sa rozumie okruh osôb vymedzený v zákone o PZ, v osobitných predpisoch³⁵ alebo uznesením vlády SR.

Zákon o PZ kategorizuje určené osoby do viacerých skupín, a to:

- osoby, ktorým sa zaistuje osobná bezpečnosť počas výkonu funkcie,³⁶
- osoby, ktorým sa zaistuje osobná bezpečnosť doživotne po skončení výkonu funkcie,³⁷
- osoby, ktorým sa zaistuje osobná bezpečnosť po dobu šiestich kalendárnych mesiacov odo dňa skončenia výkonu funkcie,³⁸

²⁵ § 185 a 186 Trestného zákona.

²⁶ § 188 Trestného zákona.

²⁷ § 189 Trestného zákona.

²⁸ § 190 a 191 Trestného zákona.

²⁹ § 194 Trestného zákona.

³⁰ § 334 Trestného zákona.

³¹ § 173 Trestného zákona.

³² „Poslednou oblasťou je doplnenie pôsobnosti štátneho orgánu, kde sa navrhuje explicitne uviesť medzi úlohy civilnej spravodajskej služby aj získavanie, sústreďovanie a vyhodnocovanie informácií týkajúcich sa ochrany určených osôb a ich nahlasovanie orgánom Policajného zboru.“

³³ „Navrhuje sa doplniť medzi oblasti, v ktorých je Slovenská informačná služba oprávnená získavať, sústreďovať a vyhodnocovať informácie aj o oblasti ohrozenia života alebo vážneho ohrozenia zdravia určených osôb. Nejde nevyhnutne o meritornú zmenu právnej úpravy, ale skôr o osobitné zdôraznenie toho, že ohrozenie života alebo vážne ohrozenie zdravia určených osôb je potrebné vnímať ako svojho druhu samostatnú oblasť, hoci ide o výsek z oblasti napríklad ochrany ústavného zriadenia či činnosti proti organizovanej kriminalite.“

³⁴ Zákon č. 166/2024 Z. z.

³⁵ Ide napríklad o sudcov Špecializovaného trestného súdu a sudcov, ktorí konajú a rozhodujú v agende registra partnerov verejného sektora.

³⁶ Ide o prezidenta SR, predsedu a podpredsedu NR SR, poslanca NR SR, ktorý je zároveň predsedom politickej strany alebo politického hnutia, ktoré v ostatných voľbách do NR SR získali zastúpenie v parlamente, predsedu vlády SR, predsedu Ústavného súdu SR, generálneho prokurátora SR, podpredsedu vlády SR, ministra.

³⁷ Ide o prezidenta SR a predsedu parlamentu a predsedu vlády SR, ktorí vykonávali túto funkciu najmenej po dobu dvakrát dlhšiu, ako je funkčné obdobie prezidenta SR.

- určené osoby, ktorým sa zaisťuje osobná bezpečnosť po dobu 30 kalendárnych dní odo dňa skončenia výkonu funkcie.³⁹

Ak o to požiada prezident SR, predseda parlamentu, predseda vlády SR, predseda Ústavného súdu SR, minister vnútra, minister obrany alebo minister spravodlivosti, Policajný zbor (ďalej len „PZ“) zaisťuje po dobu výkonu ich funkcie a po dobu 30 kalendárnych dní odo dňa skončenia výkonu tejto funkcie osobnú bezpečnosť aj ich dieťaťu a manželovi alebo osobe v obdobnom vzťahu žijúcej s nimi v domácnosti.

Keďže zaisťovanie osobnej bezpečnosti osoby zastávajúcej určitú funkciu je *conditio sine qua non* zákonnosti výkonu spravodajskej činnosti zameranej na činnosti smerujúce k ohrozeniu ich života alebo vážneho ohrozenia ich zdravia, sú z výkonu spravodajskej činnosti vylúčené činnosti smerujúce voči ich blízkym osobám či príbuzným (napríklad dieťa, manžel či osoba v obdobnom vzťahu žijúca s nimi v domácnosti). Z dikcie normy je zrejmé, že aj v prípade výkonu spravodajskej činnosti zameranej na inú závažnú trestnú činnosť musí ísť o trestnú činnosť namierenú priamo voči samotnej osobe, ktorej sa zaisťuje osobná bezpečnosť.

Zákon nerozlišuje, na akom právnom základe dochádza k zaisťovaniu osobnej bezpečnosti, preto sa povinnosť výkonu spravodajskej činnosti bude dotýkať všetkých určených osôb zastávajúcich nejakú funkciu. S prihliadnutím na možnosť určiť tieto osoby aj uznesením vlády SR, ako aj osobitným predpisom v aplikačnej praxi môže ísť o pomerne vysoký počet určených osôb.

Rozšírenie predmetu spravodajského záujmu má priamy vplyv aj na výkon bezpečnostnej činnosti formou primeraných bezpečnostných opatrení.⁴⁰ Za dodržania zásad primeranosti a proporcionality je služba oprávnená realizovať bezpečnostné opatrenia zamerané aj na zabránenie činnostiam smerujúcim k ohrozeniu života alebo vážnemu ohrozeniu zdravia týchto osôb, ako aj na zabránenie inej závažnej trestnej činnosti voči nim.

Rozšírenie účelu poskytovania spravodajskej produkcie

Na rozšírenie predmetu spravodajského záujmu nadväzuje aj doplnenie právnej úpravy poskytovania spravodajskej produkcie. Podľa tejto úpravy SIS poskytuje informácie, ktoré získa výkonom spravodajskej činnosti zameranej na tento nový objekt spravodajského záujmu, výlučne do sféry dispozície PZ. Zákon zároveň ustanovuje účel, ktorý sa má dosiahnuť poskytnutím tohto druhu spravodajskej produkcie a ktorý spravodajská služba musí pri odstupovaní informácií dodržiavať, a tým je zaisťovanie osobnej bezpečnosti určených osôb v pôsobnosti PZ.

Ide o *lex specialis* k ustanoveniu upravujúcemu poskytovanie informácií o trestnej činnosti PZ. Je to kogentné ustanovenie, od ktorého sa SIS nemôže odchýliť a poskytnúť takto získané informácie PZ ani inému subjektu na akýkoľvek iný účel. Takto poskytnuté informácie nemôže PZ využiť na iný účel než na prijatie bezpečnostno-preventívnych opatrení priamo súvisiacich so zaisťovaním osobnej bezpečnosti určených osôb. Prijatie tohto záveru možno dospieť aj na základe posúdenia *ratio legis* vyjadreného v osobitnej časti dôvodovej správy.⁴¹

³⁸ Ide o predsedu parlamentu, predsedu vlády SR, predsedu Ústavného súdu SR, ministra vnútra, ministra obrany a ministra spravodlivosti.

³⁹ Ide o podpredsedu parlamentu, poslanca NR SR, ktorý je zároveň predsedom politickej strany alebo politického hnutia, ktoré v ostatných voľbách do parlamentu získali zastúpenie v NR SR, podpredsedu vlády SR, ministra a generálneho prokurátora SR.

⁴⁰ Bližšie pozri: VAŠKO, A., J. KULIK a R. ČUHA. *Zákon o Vojenskom spravodajstve. Komentár*, s. 11. VAŠKO, A., J. KULIK a R. ČUHA. *Zákon o Slovenskej informačnej službe. Komentár*, s. 4.

⁴¹ „Keďže zaisťovanie osobnej bezpečnosti patrí do pôsobnosti Policajného zboru a ide o úzko súvisiacu činnosť s novou oblasťou získavania, sústreďovania a vyhodnocovania informácií informačnou službou, navrhuje sa

Takéto legislatívne obmedzenie účelnosti a využiteľnosti spravodajských informácií získaných o dotknutom predmete spravodajského záujmu vytvára vnútorný rozpor a zmätočnosť v zákone o SIS. Okrem činnosti smerujúcej k ohrozeniu života alebo vážnemu ohrozeniu zdravia určených osôb, dotknutá právna úprava totiž predpokladá, že spravodajská činnosť má byť zameraná aj na inú závažnú trestnú činnosť namierenú proti týmto osobám. Z uvedeného vyplýva, že spravodajská služba získava, sústreďuje a vyhodnocuje informácie o závažnej trestnej činnosti majúcej priamy dopad na úroveň osobnej bezpečnosti určených osôb. Napriek tomu nesmie poskytnúť takto získané informácie PZ na iný než ustanovený účel. Ich poskytnutie alebo využitie na iný účel by bolo konaním *contra legem* a ich využitie PZ na účely prípadného vyvodzovania trestnoprávnej zodpovednosti páchatel'a takejto závažnej trestnej činnosti by malo za následok nezákonnosť trestného konania.

Rozšírenie oprávnení využiteľných pri plnení zákonných úloh SIS

V rámci novelizácie zákona o civilnom letectve² pribudlo spravodajskej službe niekoľko oprávnení súvisiacich s prevádzkou bezpilotného lietadla.

Jedno z týchto oprávnení je právna možnosť SIS požiadať Dopravný úrad o určenie tzv. zemepisnej oblasti UAS. Ide o časť vzdušného priestoru, ktorá uľahčuje, obmedzuje alebo vylučuje prevádzku bezpilotného leteckého systému⁴² s cieľom riešiť riziká týkajúce sa bezpečnosti, súkromia, ochrany osobných údajov, bezpečnostnej ochrany alebo životného prostredia a vyplývajúce z prevádzky bezpilotného leteckého systému.

Zákon o civilnom letectve tiež rozšíril rozsah informačných zdrojov disponibilných pre spravodajskú službu, ktorá získala prístup do niekoľkých registrov prevádzkovaných Dopravným úradom.⁴³ Ide o tieto neverejné registre:

- register prevádzkovateľov bezpilotných leteckých systémov,⁴⁴
- register bezpilotných lietadiel,⁴⁵
- register pilotov na diaľku.⁴⁶

Dotknutá zákonná regulácia *expressis verbis* neustanovuje, pri plnení ktorých úloh je SIS oprávnená získavať a spracúvať údaje, vrátane osobných údajov, ktoré sú uchovávané v týchto registroch. Dikcia právnej normy má odkazujúci charakter. Možno preto konštatovať,

ustanoviť poskytovanie informácií obdobne, ako je tomu v účinnej úprave vo vzťahu k informáciám o trestnej činnosti.“

⁴² Bezpilotným leteckým systémom (ang. *unmanned aircraft system*, UAS) je bezpilotné lietadlo a vybavenie na jeho diaľkové ovládanie.

⁴³ Zákon č. 402/2013 Z. z. o Úrade pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb a Dopravnom úrade a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

⁴⁴ Do registra prevádzkovateľov bezpilotných leteckých systémov sa zapisujú najmä tieto údaje:

„a) meno, priezvisko, dátum narodenia a adresa fyzickej osoby a názov, sídlo a identifikačné číslo právnickej osoby, ich emailová adresa a telefónne číslo,
b) identifikačné číslo organizácie, ak prevádzkovateľ bezpilotného leteckého systému je fyzická osoba – podnikateľ,
c) jedinečné sériové číslo bezpilotného lietadla a modulu priamej diaľkovej identifikácie, ak ide o súkromne vyrobené bezpilotné lietadlo.“

⁴⁵ Do registra bezpilotných lietadiel sa zapisujú tieto údaje:

„a) meno výrobcu,
b) označenie bezpilotného lietadla od výrobcu,
c) sériové číslo bezpilotného lietadla,
d) celé meno alebo názov, adresa, e-mailová adresa a telefónne číslo fyzickej osoby alebo právnickej osoby, na ktorej meno je bezpilotné lietadlo zaregistrované.“

⁴⁶ Do registra pilotov na diaľku sa zapisujú tieto údaje:

„a) údaje o držiteľovi preukazu spôsobilosti pilota na diaľku v rozsahu meno a priezvisko a dátum narodenia,
b) kategóriu a podkategóriu prevádzky, v ktorej je pilot na diaľku oprávnený riadiť bezpilotný letecký systém,
c) dátum vydania preukazu spôsobilosti pilota na diaľku,
d) dátum skončenia platnosti preukazu spôsobilosti pilota na diaľku.“

že tieto údaje môže využiť na účely výkonu spravodajskej činnosti zameranej na ktorýkoľvek predmet spravodajského záujmu ako aj na účely realizácie primeraných bezpečnostných opatrení. Vzhľadom na absenciu zákonnej limitácie bude možné tieto údaje spracúvať aj na účely vnútroštátnej či medzinárodnej spolupráce rovnako aj na plnenie úloh, ktoré SIS vyplývajú z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.⁴⁷

Rozšírenie profylaxie objektov SIS

Do zákona o SIS bolo doplnené ustanovenie zakazujúce činnosť bezpilotného lietadla v bezprostrednej blízkosti stavieb v správe, nájme alebo vo výpožičke informačnej služby, ktoré sú označené zákazom fotografovania. Právna regulácia zároveň zakazuje činnosť bezpilotného lietadla aj v priestore nad takýmito stavbami, a to do výšky 120 metrov nad úrovňou zeme. V zákone však absentuje vymedzenie pojmu „bezprostredná blízkosť“.

Zákonná úprava súčasne oprávňuje spravodajskú službu vykonať úkony smerujúce k zabráneniu činnosti bezpilotného lietadla, ak k tejto činnosti dochádza v zakázanom priestore a za splnenia kumulatívnej podmienky, že činnosťou tohto lietadla by mohlo byť zmarené alebo ohrozené plnenie úloh SIS. V praxi pôjde najmä o úlohy súvisiace s ochranou utajovaných skutočností, so zabezpečovaním ochrany príslušníkov SIS a v neposlednom rade o úlohy súvisiace so zabezpečovaním fyzickej bezpečnosti a objektovej bezpečnosti objektov v užívaní SIS. Na ilustráciu ako možné spôsoby zabránenia tejto činnosti uviesť jeho fyzické zostrelenie strelnou zbraňou, laserovou zbraňou, využitie elektromagnetického rušenia a pod.

Nejde však o zákaz absolútny. Zákon pripúšťa výnimky z tohto zákazu a činnosť bezpilotného prostriedku dovoľuje v dvoch prípadoch. Prvým sú činnosti s bezpilotným prostriedkom v zakázanom priestore, na vykonávanie ktorých riaditeľ SIS udelil písomný súhlas. Zákon neustanovuje, či má ísť o súhlas predchádzajúci (*ex ante*) alebo posteriózny (*ex post facto*). Berúc do úvahy oprávnenie služby zabrániť za určitých podmienok činnosti bezpilotného lietadla, možno konštatovať, že písomný súhlas by mal byť udelený vopred a o začiatku tejto činnosti by mala byť služba informovaná. V opačnom prípade môže dôjsť k zmareniu tejto činnosti.

Druhou ustanovenou výnimkou sú činnosti uskutočňované bezpilotnými lietadlami, pričom na účely identifikácie okruhu týchto činností právna norma odkazuje na osobitný predpis. Týmto osobitným predpisom je zákon o civilnom letectve. Z dôvodovej správy vyplýva, že predkladateľ návrhu zákona mal v úmysle, aby sa tento zákaz nevzťahoval na činnosti uskutočňované lietadlami v policajných službách, lietadlami vo vojenských službách a lietadlami v colných službách a na lietadlá, ktoré vykonávajú lety v štátnom záujme.

Práve uplatňovanie tejto výnimky môže vyvolať aplikačné problémy. Poznámka pod čiarou nie je súčasťou normatívneho textu a z tohto dôvodu má výlučne informatívny charakter a nie je záväzná. Z uvedeného dôvodu, aj napriek tomu, že poznámka pod čiarou odkazuje na konkrétne ustanovenie zákona o civilnom letectve, sa zákonná výnimka vzťahuje na všetky činnosti bezpilotných prostriedkov, ktoré sú predmetom právnej úpravy nielen citovaného zákona, ale aj akéhokoľvek iného. Uplatňovanie tejto výnimky je možné predovšetkým v rámci platnej a účinnej zákonnej úpravy. Bez zmeny dikcie predmetnej právnej normy bude možné prípady uplatňovania tejto výnimky rozširovať prijímaním ďalších právnych predpisov regulujúcich činnosť bezpilotného lietadla.

Okrem už uvedeného, problémy v aplikačnej praxi môže priniesť aj nejednoznačnosť pojmu „bezprostredná blízkosť“ a takisto otázka preukazovania nedodržania letovej hladiny vo výške minimálne 120 metrov zo strany spravodajskej služby. Aplikácie slúžiace na ovládanie bezpilotného lietadla totiž umožňujú prevádzkovateľovi sledovať výšku letovej hladiny, ako aj vzdialenosť od neho samotného. Na dodržiavanie tohto zákazu môže mať

⁴⁷ Bližšie pozri KULIK, J. Spravodajstvo v službách verejnej správy. In: *Vedecká konferencia doktorandov na Akadémii Policajného zboru v Bratislave, 2. ročník*.

vplyv aj to; ide o imperfektnú normu – neustanovuje sankciu za jej nedodržanie. Utajený charakter činnosti SIS a utajená dislokácia jej objektov sú takisto faktormi ovplyvňujúcimi dodržiavanie tohto zákazu. Keďže okrem oficiálneho sídla spravodajskej služby sú všetky ostatné objekty užívané utajovaným spôsobom, prevádzkovateľovi bezpilotného lietadla objektívne nemusí byť známa existencia zákazu *ex lege* a vznik protiprávneho stavu spočívajúceho v prevádzkovaní takého lietadla v priestore, na ktorý sa tento zákaz vzťahuje.

Záver

Prijatie viacerých zákonov v priebehu roku 2024 má významný dopad najmä na postavenie, riadenie a činnosť SIS. Týmito zmenami došlo k zmene právneho postavenia SIS zo štátneho orgánu *sui generis* na ústredný orgán štátnej správy. Nedošlo však k vymedzeniu rozsahu štátnej správy, ktorá by bola SIS zverená do pôsobnosti. Súčasne došlo k vyňatiu aplikácie niektorých ustanovení na SIS, čo v niektorých prípadoch môže mať negatívne dopady na aplikačnú prax.

Analýzou prijatej legislatívy došlo k identifikovaniu aj ďalších nedostatkov. Z hľadiska aplikačnej praxe môže byť problematické používanie nejednoznačnej terminológie a nejasných podmienok najmä pri definovaní nového všeobecného predmetu spravodajského záujmu alebo účele poskytovania spravodajských informácií. Aplikačné problémy môže spôsobiť aj vytvorenie duality právneho režimu menovania riaditeľa SIS či ponechanie kolízie existujúcich riadiacich a zodpovednostných vzťahov.

Na druhej strane prijaté legislatívne zmeny majú významný vplyv na rozsah externej parlamentnej kontroly spravodajskej služby. Každému poslancovi parlamentu vznikla právna možnosť interpelovať riaditeľa SIS, ktorý na interpeláciu musí odpovedať v pléne parlamentu.

Pro futuro bude potrebné odstrániť identifikované legislatívne nedostatky, nakoľko v prípade niektorých ustanovení možno mať pochybnosti o ich ústavnej konformite.

Zosúladenie dotknutých ustanovení s ústavou je nutné aj z dôvodu predvídateľnosti konania SIS ako orgánu verejnej moci.

Literatúra

Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/945 o bezpilotných leteckých systémoch a o prevádzkovateľoch bezpilotných leteckých systémov z tretích krajín.

KULIK, Juraj. Exekutívna kontrola spravodajských služieb. In: *Policajná teória a prax*. Bratislava: Akadémia Policajného zboru v Bratislave, 2022, č. 1.

KULIK, Juraj. Spravodajstvo v službách verejnej správy. In: *Vedecká konferencia doktorandov na Akadémii Policajného zboru v Bratislave, 2. ročník*. Bratislava: Akadémia Policajného zboru v Bratislave, 2019. ISBN 978-80-8054-824-7.

VAŠKO, Adrián, Juraj KULIK a Róbert ČUHA. *Zákon o Vojenskom spravodajstve. Komentár*. 1. vydanie. Bratislava: Wolters Kluwer SR s. r. o., 2024, 144 s. ISBN 978-80-571-0722-4.

VAŠKO, Adrián, Juraj KULIK a Róbert ČUHA. *Zákon o Slovenskej informačnej službe. Komentár*. 1. vydanie. Bratislava: Wolters Kluwer SR s. r. o., 2024. ISBN 978-80-571-0729-3.

Ústava Slovenskej republiky.

Ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov.

Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/947 o pravidlách a postupoch prevádzky bezpilotných lietadiel.

Zákon NR SR č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe v znení neskorších predpisov.
Zákon NR SR č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 402/2013 Z. z. o Úrade pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb a Dopravnom úrade a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 7/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.
Zákon č. 161/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.
Zákon č. 166/2024 Z. z. o niektorých opatreniach na zlepšenie bezpečnostnej situácie v Slovenskej republike.
Zákonník práce.

Key words: Slovak Information Service, intelligence service, intelligence oversight, parliamentary interpellation, drone, unmanned aerial vehicle (UAV), protection of the premises, security of a protected person

Summary

The adoption of a number of laws during 2024 has had a significant impact on the status, governance and operation of the Slovak Information Service (SIS) in particular. These changes have altered the legal status of the SIS from a *sui generis* state body to a central government body. However, the scope of the state administration entrusted to the SIS has not been defined. At the same time, the application of certain provisions to the SIS has been exempted, which in some cases may have negative implications for application practice.

The analysis of the adopted legislation has also identified other shortcomings. The use of ambiguous terminology and unclear conditions, namely when defining a new general subject of intelligence or the purpose of providing intelligence, can be problematic in terms of practice. The creation of a dual legal regime for the appointment of the Director General of the SIS or the maintenance of a clash of existing management and accountability relationships may also lead to application problems.

On the other hand, the legislative changes adopted have a significant impact on the extent of external parliamentary oversight of the SIS. Every Member of Parliament has the legal possibility to interpellate the Director General of the SIS, who has to respond to the interpellation in Parliament's plenary.

Pro futuro, it will be necessary to rectify the identified legislative shortcomings, as in some cases the provisions are contrary to the rule of law and the Constitution.

Alignment of the provisions in question with the Constitution is also necessary for the predictability of the actions of the SIS as a public authority.

*JUDr. Juraj Kulik, PhD., LL.M, MBA
Národné bezpečnostné analytické centrum
Slovenská informačná služba
e-mail: juraj.kulik99@gmail.com*

Recenzent: prof. Ing. Jozef Stieranka, PhD.